

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

N Ü D B E
D U A S I

KEVSER

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Kevser Yayınları: 201

Türkçe Anlamı: Murtaza Turabi

Son Okur: Cafer Bayar - Ertuğrul Ertekin

Arapça Kontrol: Fahrettin Güngör - İbrahim Aras -
Bülent Özbaş

Dizgi: Kevser

Mizanpaj: Kevser

Kapak: Faruk Atlan

Baskı: Ada Ofset (Sertifika No: 14460)

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi E Blok No: ZE 2 / 1. Kat

Topkapı İSTANBUL / Tel: 0212 567 12 42 - 567 87 77

Basım Tarihi: Ekim 2012

ISBN: 978-9944-709-96-5

Dağıtım Adresi: Kevser Yayınları

Sofular Mah. Simitçi Şakir Sok. No: 14 / 1

Fatih – İSTANBUL

Tel: 0212 – 534 35 28 Faks: 0212 – 631 36 01

0212 – 555 16 66 Faks: 0212 – 555 22 12

www.kevseryayincilik.com

NUDBE DUÂSİ

Nudbe Duası olarak meşhur olan bu dua, içeriğinden de anlaşılacağı üzere, Allah Teâlâ'nın son hücceti ve temsilcisi olan zamanımızın efendisi Hz. İmam Mehdi (Allah zuhurunu çabuklaştırsın) için okunan bir duadır. Bu duanın Ramazan, Kurban ve Gadir-i Hum bayramlarıyla Cuma günleri okunması özellikle tavsiye olunmuştur. Hz. İmam Mehdi'nin (a.s) ziyaretnamesi okunduktan sonra bu duayla da Allah Teâlâ'ya onun zuhurunu bir an önce gerçekleşmesini sağlaması için dua edilir. Bu dua aynı zamanda Ehl-i Beyt mektebi itikadını ve imamet anlayışını da en güzel vechiyle ortaya koymaktadır.

Merhum muhaddis Nuri "Tuhfetu'z-Zair" adlı eserinde bu duanın şu üç meşhur ve eski kaynakta nakledildiğini belirtmiştir: 1- "*Mezar-ı Şerif*", Muhaddis Muhammed İbn Cafer el-Meşhedî. 2- "*Mezar-ı Kadim*", Kutbunddin-i Ravendi. 3- "*Misbahu'z-Zair*", Muhaddis Seyyid Raziyuddin İbn Tavus.

Sonra şöyle eklemiştir: "Her üç kaynakta Şeyh Ebulferac Muhammed İbn Ali İbn Yakup İbn İshak İbn Kurra Kananî el-Katib'ten, o da gaybet-i suğra (küçük gaybet) döneminde yaşayan Ebu Cafer Muhammed İbn Hüseyin İbn Süfyan el-Bezuberi'den Hz. İmam Mehdi'nin (a.f) bu duayı okumamızı emrettiği belirtilmiştir."

Allame Meclisî de "*Biharu'l-Envar*" adlı eserinde söz konusu duanın senetlerinin muteber olduğunu belirterek nakletmiştir.

كُءَاءُ النُّءَبَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَی سَیِّدِنَا
مُحَمَّدٍ نَبِیِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا، اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ عَلَی مَا جَرَى بِهٖ قَضَائِكَ فِیْ اَوْلِیَائِكَ
الَّذِیْنَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِیْنِكَ، اِذْ اخْتَرْتَ
لَهُمْ جَزِیْلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُقِیْمِ الَّذِی
لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اَضْمِحْلَالَ، بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ
عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِیْ دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْیَا الدَّنِیَّةِ
وَزُخْرُفِهَا وَزَبْرِجِهَا، فَشَرَطُوا لَكَ ذٰلِكَ وَعَلِمْتَ
مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهٖ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ، وَقَدَّمْتَ لَهُمْ
الذِّكْرَ الْعَلِیَّ وَالشَّئَاءَ الْجَلِیَّ، وَاهْبَطْتَ عَلَیْهِمْ
مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْیِكَ، وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ،

NÜDBE DUASI

Bismillahirrahmanirrahim

el-Hamdu lillahi Rabbi'l-âlemîn ve sallallahu alâ sey-yidina Muhammedin nebiyyihi ve alihi ve selleme teslima. Allahumme leke'l-hamdu alâ ma cerâ bihi gazâuke fî evliyâik, ellezînestehlestehum li-nefsike ve dînîk, iziherte lehum cezîle ma indeke mine'n-ne'mi'l-mugîm, ellezî la zevâle lehu ve lezmihlâl, be'de en şeratte aleyhimu'z-zuhde fî deracâti hazihî'd-dunye'd-deniyyeti ve zuhrufiha ve zibriciha, fe-şeratû leke zâlike ve alimte minhumu'l-vefâe bihi fe-gabiltehum ve garrabtehum ve gaddemte lehumu'z-zikre'l-aliyye ve's-senâe'l-celiyy, ve ahbette aleyhim melâiketeki ve kerremtehum bi-vehyîke, ve rafedtehum bi-ilmike,

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur; Allah'ın salâtı ve kâmil selâmı, O'nun peygamberi, efendimiz Hz. Muhammed'e (s.a.a) ve onun pak soyuna olsun. Ey Allah'ım! Kendin ve dinin için, seçkin ve hâlis kıldığın dostların hakkında uyguladığın takdirin hususunda sana hamdolsun. Sen kendi katında olan zevalsiz, kalıcı nimetlerini onlara ayırdın (lâyık gördün). Ama bu nimetleri vermenin karşılığında, alçak dünyanın rütbe ve makamlarına, yaldız ve süslerine aldırış etmeyip, züht edecekleri hususunda onlardan söz aldın; onlar da bu hususta sana söz verdiler ve sen onların vefalı olacaklarını bildiğin için onları kabul ettin; kendine yaklaştırdın; önceden onların yüce anılarını ve açık övgülerini yaydın; meleklerini onlara indirdin; vahyinle onlara ikramda bulundun; ilminle onları üstün kıldın

كُءَاءُ النُّءَبَةِ

وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ،
 فَبَعْضُ أَسْكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا، وَبَعْضُ
 حَمَلْتَهُ فِي فُلْكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ أَمِنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ
 بِرَحْمَتِكَ، وَبَعْضُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَسَتْلَكَ
 لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْأَخْرَيْنَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ
 عَلِيًّا، وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيمًا وَجَعَلْتَ
 لَهُ مِنْ أَحْيِهِ رِءَاءًا وَوَزِيرًا، وَبَعْضُ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ
 أَبِي وَأَتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ، وَكُلُّ
 شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً، وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهَا جَا، وَتَخَيَّرْتَ
 لَهُ أَوْصِيَاءَ، مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ
 إِلَى مُدَّةٍ، إِقَامَةً لِدِينِكَ، وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ،

NÜDBE DUASI

ve cealthumbu'z-zerfete ileyke ve'l-vesîlete ila rizvanik, fe-ba'zun eskentehu cenneteke ilâ en ehractehu minha, ve ba'zun hameltehu fî fulkike ve necceytehu ve men âmene meahu mine'l-heleketi bi-rahmetik, ve ba'zunittehaztehu li-nefsike halıla, ve seeleke li-sane sıdgin fi'l-âhirîne fe-ecceytehu ve cealte zalike aliyya, ve ba'zun kellemtelihu min şeceratin teklîma, ve cealte lehu min ehîhi rid'en ve vezîra, ve ba'zun evledtehu min gayri ebin ve ateytehu'l-beyyinati ve eyyedtehu bi-ruhi'l-gudus, ve kullun şera'te lehu şerîa, ve nehecte lehu minhaca, ve tehayyerte lehu evsiyâ, mustehfizan be'de mustehfiz, min muddetin ila mudde, igameten li-dînîk, ve huccten ala ibadik,

ve onları kendine ulaşmanın ve rızanı kazanmanın vesilesi kıldın. Bazılarını (Hz. Âdem'i) çıkarıncaya dek cennetine yerleştirdin; bazısını (Hz. Nuh'u) gemide taşıdın ve kendi rahmetinle onu ve onunla beraber iman edenleri helâk olmaktan kurtardın. Bazısını da (Hz. İbrahim'i) kendin için dost edindin; o da sonrakiler arasında bir lisan-ı sıdk istedi ve sen icabet ederek onu yüce kıldın. Bazılarıyla da (Hz. Musa ile) bir ağaç vasıtasıyla konuştuğun; kardeşini ona destek ve yardımcı kıldın. Bazılarını da (Hz. İsa'yı) babasız dünyaya getirdin; ona apaçık nişânelerini verdin ve Ruhul-Kudüs ile destekledin. Bunlardan her birine bir şeriat ve bir açık yol koydun; her biri için vasîler seçtin; bir koruyucudan sonra başka bir koruyucu, bir süreden başka bir süreye kadar dinini ayakta tutmak ve kullarına hüccet olmak

كُءَاءُ النُّءَبَةِ

وَلِئَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَن مَّقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَيَّ
 أَهْلِي، وَلَا يَقُولَ أَحَدٌ لَّوَلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا
 وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 نَدِلَّ وَنَخْزِي، إِلَيَّ أَنْ أَنْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَيَّ حَبِيبِكَ
 وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فَكَانَ كَمَا
 أَنْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتُهُ، وَصَفْوَةً مِنْ اصْطَفَيْتَهُ،
 وَأَفْضَلَ مِنْ اجْتَبَيْتَهُ، وَأَكْرَمَ مِنْ اعْتَمَدْتَهُ، قَدَّمَتهُ
 عَلَيَّ أَنْبِيَاءِكَ، وَبَعَثْتَهُ إِلَيَّ الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ،
 وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ، وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ،
 وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ إِلَيَّ سَمَائِكَ، وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا
 كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَيَّ انْقِضَاءِ خَلْقِكَ، ثُمَّ نَصَرْتَهُ

NÜDBE DUASI

ve liella yezûle'l-haggu en megarrihi ve yeğlibe'l-batilu alâ ehlihi ve la yegûle ehedun levlâ erselte ileyna rasûlen munzira, ve egemte lena alemen hadiyen fe- nettebia âyâtike min gabli en nezille ve nehza, ilâ eni'n-teheyte bi'l-emri ila habîbîke ve necîbîke Muhammedin sallallahu aleyhi ve âlih, fe-kane kementecebtehu seyyide men halegteh, ve safvete meni's-tafeyteh, ve efzele meni'c-tebeyteh, ve ekrame meni'-temedteh, gaddemtehu alâ enbîyaik, ve beastehu ile's-segaleyni min ibadik, ve evta'tehu meşarigake ve meğaribek, ve sehherte lehu'l-burag, ve aracte bi-rûhihî ila semâik, ve evde'tehu ilme ma kane ve ma yekûnu ile'n-gizâi halgik, summe nesartehu

üzere görevlendirdin ki, hak asıl konumundan sarsılmasın ve bâtil hak ehline galip gelmesin ve kimse: “Niye bize korkutucu bir resul göndermedin? Ve hidayet edici bir nişâne dikmedin de, biz yolumuzu şaşırıp zillet ve bedbahtlığa duçar olmadan senin nişânelerine tâbi olaydık” demesin. Ta ki, sıra senin seçkin kıldığın Habîb'in Muhammed'e (s.a.a) geldi. O, Senin beğenmiş olduğun gibi yaratıklarının efendisi, seçkin kıldığın kullarının en üstünü, beğendiklerinin en faziletlisi ve güvendiklerinin en kerametlisi idi. Bu yüzden onu tüm peygamberlerinden öne geçirdin; onu cin ve insanların bütününe mebus kıldın; doğusuyla, batısıyla her yeri onun ayakları altında kıldın; Burak'ı (gök âleminde seyretmek vesîlesini) onun emrine verdin; ruhunu göklere çıkardın; olmuşların ve olacakların, yaratışının sonuna kadar olan ilmini ona verdin. Sonra da ona düşmanlık edenlerin

بِالرُّعْبِ، وَحَفَفْتُهُ بِجَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ
 مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
 وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ، وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّءَ
 صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ، وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ
 لِلنَّاسِ لِلَّذِي لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ، فِيهِ
 آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا،
 وَقُلْتَ ﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ
 أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾ ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ
 مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ
 فَقُلْتَ: ﴿ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي
 الْقُرْبَى ﴾ وَقُلْتَ ﴿ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ﴾

bi'r-ru'b, ve hefeftuhu bi-Cebraîle ve Mikâîle ve'l-musevvimîne min melâiketik, ve veadtehu en tuzhira dînehu ale'd-dîni kullihî velev kerihel-muşrikûn, ve zalike be'de en bevve'tehu mubevvee sıdgîn min ehlih, ve cealte lehu ve lehum evvele beytin vuzia li'n-nasi lellezî bi-Bekketi mubaraken ve huden li'l-alemîn, fihî âyatun beyyinaton megamu İbrahime ve men dehelehu kane âmina, ve gulte: İnnema yurîdu'llahu li-yuzhibe ankumu'r-ricse Ehle'l-Beyti ve yutahhirakum tathîra, summe cealte ecre Muhammedin salavatuke aleyhi ve âlihî meveddetehum fî kitabike fe-gulte: "Gul lâ es'elukum aleyhi ecren ille'l-meveddete fî'l-gurba" ve gulte: "Ma seeltukum min ecrin fe-huve lekum"

kalbine korku salarak, ona yardım eyledin; Cebrail, Mikail ve yüce makamlı olan meleklerinle onu muhafaza eyledin; müşrikler istemese de, dinini bütün dinlerden üstün kılaçağını vaat ettin. Bunu ona, ailesinin de bulunduğu doğruluk yuvasına (Mekke'ye) yerleştirdiğinde bildirdin. Mekke şehrindeki insanların ibadeti için yapılmış ilk evi, onun için ve ailesi için, âlemlere hidayet vesîlesi ve mübarek kıldın; o evde apaçık nişâneler ve İbrahim'in makamı vardır. Kim o eve girse emniyette ve amanda olur; ve buyurdun ki: **"Elbette ki Allah siz Ehl-i Beyt'ten her kötülüğü gidermek ve sizleri tertemiz kılmak ister."** [Ahzap/33] Yine Muhammed'in (s.a.a) peygamberliğinin mükâfatının "Ehl-i Beyt'i sevmek" olduğunu Kur'an'da açıkladın ve buyurdun ki: **"De ki, ey Resul, ben sizden, yakınlarımı (akrabalarımı) sevmekten başka bir mükâfat istemiyorum."** Ve yine buyurdun ki: **"De ki, benim sizden, peygamberliğimin mükâfatı olarak istediğim şey,**

وَقُلْتُ: ﴿ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ
 شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴾، فَكَانُوا هُمْ
 السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ، فَلَمَّا
 انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيِّهُ عَلِيٌّ بِنَ أَبِي طَالِبٍ
 صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمَا وَإِلَيْهِمَا هَادِيًا، إِذْ كَانَ هُوَ
 الْمُنْذِرَ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ، فَقَالَ وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ:
 مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ
 وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَأَخْذُلْ
 مَنْ خَذَلَهُ، وَقَالَ: مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيِّهُ فَعَلِيٌّ
 أَمِيرُهُ، وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ
 النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّىٰ، وَأَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ

ve gulte: “Ma es’elukum aleyhi min ecrin illa men şâe en yettehize ilâ rabbihi sebîla” fe-kanû humu’s-sebîle ileyke ve’l-mesleke ilâ rizvanik, fe-lemmengazat eyyâmuhu egame veliyyehu Aliyyebne Ebî Tali bin salavâtuke aleyhima ve âlihima hadiya, iz kane huve’l-munzira ve li-kulli gavmin hâd, fe-gale ve’l-meleu emameh: Men kuntu mevlâhu fe-Aliyyun mevlâh, Allahumme vâli men vâlah, ve âdi men âdâh, ve’nsur men nesarah, vehzul men hezeleh, ve gale: Men kuntu ene nebiyyehu fe-Aliyyun emîruh, ve gale: Ene ve Aliyyun min şeceratin vahidetin ve sâiru’n-nasi min şecerin şetta ve ehellehu mehalle Harune

sizler içindir (kendi yararınızdır...)” [Sebe/47] (Yâni “Ehl-i Beyt’i sevmek, onları saadete kavuşturur” diye söylemesini emrettin.) Ve buyurdun ki: “**De ki, peygamberliğime karşı sizden bir karşılık istemiyorum. Meğerki, dileyen bir kimse Rabbine bir yol bula.**” [Furkan/57] Demek ki onlar (Ehl-i Beyt), sana ulaşan yol ve rızana vardırıran vesîle idiler. Onun (Peygamber’in) ömrünün günleri sona erince de, velisi Ali İbn Ebu Tâlib’i (a.s) hidayetçi olarak tayin etti. Çünkü o korkutucu idi; her kavmin bir de hidayetçisi vardır. Böylece o, büyük bir halk kitlesinin de önünde olduğu halde buyurdu ki: “*Ben kimin mevlâsı isem, Ali de onun mevlâsıdır. Allah’ım! Onunla dost olanla dost ol, ona düşman olana düşman ol! Ona yardım edene yardım et, onu yalnız bırakanı yalnız bırak!*” Yine buyurdu ki: “*Ben kimin peygamberi isem, Ali de onun emîri (önderi)dir.*” Ve yine buyurdu ki: “*Ben ve Ali, bir ağaçtanız; ama diğer insanlar ayrı ayrı ağaçtandırlar.*” Ve yine onu (Ali’yi) kendine nispetle

مِنْ مُوسَى، فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ
 مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَزَوْجُهُ ابْنَتُهُ
 سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا
 حَلَّ لَهُ، وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ، ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ
 وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ: أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا،
 فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا،
 ثُمَّ قَالَ: أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي، لَحْمُكَ مِنْ
 لَحْمِي وَدَمُكَ مِنْ دَمِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي وَحَرْبُكَ
 حَرْبِي وَالْإِيمَانُ مُخَالِطُ لَحْمِكَ وَدَمِكَ كَمَا خَالَطَ
 لَحْمِي وَدَمِي، وَأَنْتَ غَدًا عَلِيٌّ الْحَوْضِ خَلِيفَتِي
 وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي وَشَيْعَتُكَ

min Musa, fe-gale lehu: Ente minnî bi-menzileti Harune min Musâ, illâ ennehu la nebiyye be'dî, ve zevvecehu-bnetehu seyyidete nisâi'l-âlemin, ve ehalle lehu min mescidihi ma halle leh, ve sedde'l-ebvabe illa babeh, summe evdeahu ilmehü ve hikmeteh, fe-gale: Ene medînetu'l-ilmî ve Aliyyun babuha, fe-men erade'l-medînete ve'l-hikmete fe'l-ye'tiha min babiha, summe gale: Ente ahî ve vasiyyî ve varisî, lehmuke min lehmî, ve demuke min demî, ve silmuke silmî, ve harbuke harbî, ve'l-îmanu muhalitun lehmeke ve demek, kema haleta lehmî ve demî, ve ente ğaden alâ'l-havzi halîfetî, ve ente tegzî deynî, ve tuncizu idatî, ve şîetuke

Harun'un Musa'ya (a.s) olan mevkiinde karar vererek buyurdu ki: *"Senin bana olan mevkiin, Harun'un, Musa'ya olan mevki gibidir; sadece benden sonra peygamber yoktur."* Yine âlemlerin kadınlarının hanımefendisi olan kendi kızıyla onu evlendirdi; kendine mescidinde helâl olan her şeyi ona da helâl eyledi ve onun kapısından başka, mescide açılan bütün kapıları kapattı. Sonra ilmîni ve hikmetini ona tevdi ederek buyurdu ki: *"Ben ilmin şehriyim, Ali de onun kapısıdır. Kim hikmet şehrine gelmek isterse o kapıdan gelsin."* Sonra buyurdu ki: *"Sen (ey Ali), benim kardeşim, vasîm, vârisimsin. Senin etin, benim etimdir; senin kanın, benim kanımdır; senin barışın, benim barışımıdır; senin harbin, benim harbimdir; benim etimle kanım imanla yoğrulduğu gibi, senin etin kanın da imanla yoğurulmuştur; yarın mahşerde Kevser havuzunun başında sen benim halîfemsin; sen, benim borçlarımı ödeyeceksin; sen, benim vâatlerimi gerçekleştirensin. Senin Şiîlerin nurdan minberler*

عَلَى مَنَابِرٍ مِّنْ نُورٍ مُّبَيَّنَّةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي
 الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي، وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ
 الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي، وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِّنَ الضَّلَالِ وَنُورًا
 مِّنَ الْعَمَى، وَحَبَلَ اللَّهُ الْمَتِينَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ،
 لَا يُسْبِقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ، وَلَا
 يُلْحَقُ فِي مَنْقَبَةٍ مِّنْ مَّنَاقِبِهِ، يَحْذُو حَذْوَ الرَّسُولِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَالْهِمَا، وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ
 وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَّائِمٌ، قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَادِيدَ
 الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَنَاوَشَ دُؤْبَانَهُمْ، فَأَوْدَعَ
 قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحُنَيْنِيَّةً وَعَيْرَهُنَّ،
 فَاضْبَتَّ عَلَى عِدَاوَتِهِ وَآكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ،

alâ menabire min nûrin mubyezzaten vucûhuhum
 hevlî fî'l-cenneti ve hum cîranî, ve levlâ ente ya Aliy-
 yu lem yu'refî'l-mu'minûne be'dî, ve kane be'dehu
 huden mine'z-zalâl, ve nuren mine'l-ema, ve heb-
 le'llahi'l-metîn, ve sıratahu'l-mustegîm, la yusbegu
 bi-garabetin fî rahim, ve la bi-sabigatin fî dîn, ve la
 yulhegu fî mengabetin min menagibih, yehzû hezve'r-
 Rasûl, sallallahu aleyhima ve âlihima, ve yugatilu ale't-
 te'vîli ve la te'huzuhu fillahi levmetu lâim, gad vetere
 fîhi sanadîde'l-arab, ve gatele ebtalehum, ve naveşe
 zu'banehum, fe-evdea gulubehum ehgaden Bedriyye-
 ten ve Hayberiyeten ve Huneyniyyeten ve gayrahunn,
 fe-ezabbet alâ edavetih, ve ekebbet alâ munabezetih,

üzerinde yerleşmiş (oturmuş) yüzleri ak olarak cennette benimle yan yana yer alacak; onlar benim komşularım olacak. Ey Ali, eğer sen olmasaydın, benden sonra müminlerin kimler olduğu belli olmazdı.” Böylece o (Ali), ondan (Resulullah'tan) sonra dalâletten kurtaran hidayetçi, körlüğü önleyen nur, Allah'ın sapasağlam ipi ve dosdoğru yolu (sırat-ı müstakim) idi. Kimse, ne Peygamber'e akrabalığı açısından, ne de dinde önceliği yönünden, ondan öne geçemez; hiçbir fazilet menkıbesinde de, kimse ona ulaşamaz. O, Peygamber'in (s.a.a) adımının yerine, adım atar; (Kur'an'ın) tevili üzerine (münafıklarla) savaşır; Allah'ın dinini himaye etmek hususunda, hiçbir kınayıcının kınamasına aldırış etmezdi. Allah yolunda Arap büyüklerinin kanını döktü; kahramanlarını yere serdi; azgınlarına boyun eğdirdi. Onların yüreğine Bedir, Hayber, Huneyn ve diğer savaşların kinini koydu. Böylece ona düşman kesildiler;

حَتَّى قَتَلَ التَّاكِيْنَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ، وَلَمَّا
 قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشَقَى الْآخِرِينَ يَتَّبِعُ أَشَقَى
 الْآوَلِينَ، لَمْ يُمْتَثَلْ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ، وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ
 عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةِ رَحِمِهِ وَأَقْصَاءِ
 وُلْدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ،
 فَقُتِلَ مَنْ قُتِلَ، وَسُبِيَ مَنْ سُبِيَ وَأَقْصَى مَنْ
 أُقْصِيَ وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ
 الْمَثُوبَةِ، إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ، وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ

hettâ gatele'n-nakisîne ve'l-gasitîne ve'l-marigîn, ve lemma gazâ nahbehu ve gatelehu eşgâ'l-ahirîn, yet-beu eşga'l-evvelîn, lem yumtesel emru Rasûlillah, sallallahu aleyhi ve âlih, fi'l-hadîne be'de'l-hadîn, ve'l-ummetu musirratun alâ megtih, muctemiatur alâ gafîeti rahimih, ve igsâi vuldih, ille'l-galîle mim-men vefa li-riayeti'l-haggi fihim, fe-gutile men gutil, ve subiyे men subiy, ve ugsiyе men ugsiy, ve cera'l-gazâu lehum bi-ma yurcâ lehu husnu'l-mesube, iz kaneti'l-arzu lillahi yûrisuha men yeşâu min ibadih, ve'l-agibetu li'l-muttegîn, ve subhane Rabbina in kane

ona hamle ettiler; öyle ki onu, Nâkisin (ahitlerini çiğneyenler) ve Kasitin (zâlimler) ve Mârikinle (dinden çıkanlarla) savaşmak zorunda bıraktılar. Ancak azgınların en azgını ve ilk azgının (Hz. Salih'in mucize olarak kayadan çıkardığı devesini katleden zalimin) takipçisi olanın (İbn Mülcem) onu katletmesi sonucu o dünyadan göçünce de Allah Resulü'nün, bir biri ardınca gelen Hidayet İmamları hususundaki emrine itaat etmediler. Ümmet, onların (Ehl-i Beyt'in) hakkına riayet etme hususunda vefalı davranan az bir grubun haricinde, onun (Allah Resulü'nün) düşmanlığında ısrarlıydı, yakınlarının hakkını çiğnemek ve evlatlarını uzaklaştırmak hususunda, birleşmişlerdi. Sonuçta onlardan (Ehl-i Beyt'ten) niceleri (erkekleri) öldürüldü; niceleri (çocukları ve hanımları) esir alındı; ve niceleri (yurdundan, yuvasından) uzaklaştırıldı. Böylece Allah'ın onlar (Ehl-i Beyt) hakkındaki kaza ve kaderi, onları güzel mükâfata lâayık kılacak şekilde cari olup gitti. Zira **“yeryüzü Allah'ındır, onu kullarından dilediğine miras bırakır; son zafer**

وَعَدُّ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا، وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ
 مُحَمَّدٍ وَعَلَيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلَيْبِكِ
 الْبَاكُونَ، وَإِيَّاهُمْ فَلَيْبُ الْبَادِبُونَ، وَلِمِثْلِهِمْ
 فَلْتُذْرِفِ الدَّمُوعُ، وَلْيُصْرُخِ الصَّارِحُونَ، وَيَضِجِ
 الضَّاجُونَ، وَيَعِجِ الْعَاجُونَ، أَيْنَ الْحَسَنُ أَيْنَ
 الْحُسَيْنُ أَيْنَ أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ، صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ،
 وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ، أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ، أَيْنَ
 الْخَيْرَةُ بَعْدَ الْخَيْرَةِ، أَيْنَ الشَّمْسُ الطَّالِعَةُ، أَيْنَ
 الْأَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ، أَيْنَ الْأَنْجُمُ الزَّاهِرَةُ، أَيْنَ أَعْلَامُ
 الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ، أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو

ve'du Rabbina le-mef'ûla, ve len yuhlifellahu ve'deh, ve huve'l-azîzu'l-hekîm, fe-alâ'l-etâibi min Ehlibeyti Muhammedin ve Aliyyin sallallahu aleyhima ve âlihima, fe'l-yebki'l-bakûn, ve iyyahum fe'l-yendubi'n-nadibûn, ve li-mislihîm fe'l-tuzrefi'd-dumû', ve'l-yesruhi's-sarihûn, ve yezicce'z-zâccûn, ve yeicce'l-âccûn, eyne'l-Hasanu eyne'l-Huseyn, eyne ebnâ-u'l-Huseyn, salihun be'de salih, ve sadigun be'de sadig, eyne's-sebîlu be'de's-sebîl, eyne'l-hiyeratu be'de'l-hiyera, eyne's-şumusu't-talia, eyne'l-egmaru'l-munîra, eyne'l-encumu'z-zahira, eyne a'lamu'd-dîni ve gavaidu'l-ilm, eyne begiyyetullahi'lletî la tehlû

ise takvallılara aittir.” [A'raf/128] “Rabbimiz her eksiklikten uzaktır; ve O'nun vaadi (hiç şüphesiz) gerçekleşecektir.” [İsrâ/108] Allah asla vaadinden dönmez; O, izzet ve hikmet sahibidir. Öyleyse ağlayanlar (Ehl-i Beyt'in Şîaları) Muhammed ve Ali'nin (Allah'ın salât ve selâmı onlara ve soylarına olsun) pâk soyunun mazlumlarına ağlasın; ağıt yakanlar, onlar için ağıt yaksın; gözyaşı dökener, o büyük insanlar için göz yaşı döksünler; ah u figan edenler, onlar için ah u figan etsinler. (Yürekten feryat ederek desinler ki): “Nerededir Hasan; nerededir Hüseyin; nerededir Hüseyin'in oğulları; nerededir o birbiri ardına gelen salihler; nerededir o birbiri ardına gelen doğrular; nerededir o birbirini takip eden kurtuluş yolları; nerededir o sırayla gelip giden seçkinler; nerededir o ışık saçan güneşler; nerededir o nur yayan aylar; nerededir o parlak yıldızlar; nerededir o din bayrakları ve ilim payeleri; nerededir o hidayet ve itret ailesinin dışında olmayan Bakîyyetullah;

مَنَ العِنْرَةِ الهَادِيَةِ، اَيْنَ المَعْدُّ لِقَطْعِ دَابِرِ
 الظُّلْمَةِ، اَيْنَ المُنْتَظَرُ لِاقَامَةِ الامْتِ وَالْعَوْجِ، اَيْنَ
 المُرْتَجَى لِإِزَالَةِ الجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ، اَيْنَ المُدَّخِرُ
 لِتَجْدِيدِ الفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ، اَيْنَ المُنْتَخِرُ لِإِعَادَةِ
 المِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ، اَيْنَ المُوَمَّلُ لِإِحْيَاءِ الكِتَابِ
 وَحُدُودِهِ، اَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ، اَيْنَ
 قَاصِمِ شَوْكَةِ المُعْتَدِينَ، اَيْنَ هَادِمِ ائْبِيَةِ الشَّرِكِ
 وَالنِّفَاقِ، اَيْنَ مُبِيدِ أَهْلِ الفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ
 وَالطُّغْيَانِ، اَيْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ العُغْيِ وَالشِّقَاقِ، اَيْنَ
 طَامِسِ أَثَارِ الزَّيْغِ وَالْأَهْوَاءِ، اَيْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ
 الكِذْبِ وَالْإِفْتِرَاءِ، اَيْنَ مُبِيدِ العُتَاةِ وَالْمَرَدَةِ،
 اَيْنَ مُسْتَأْصِلِ أَهْلِ العِنَادِ وَالتَّضْلِيلِ وَالْإِلْحَادِ،

mine'l-itreti'l-hadîye, eyne'l-mueddu li-gat'i dabiri'z-zaleme, eyne'l-muntezaru li-igameti'l-empti ve'l-ivec, eyne'l-murtecâ li-izaleti'lcevri ve'l-udvan, eyne'l-muddeharu li-tecdîdî'l-ferâizi ve's-sunen, eyne'l-mutehayyeru li-iâdeti'l-milleti ve's-şerîa, eyne'l-muemmeli li-ihyâi'l-kitabi ve hudûdih, eyne muhyî mealimi'd-dîni ve ehlih, eyne gasimu şevketi'l-mu'tedîn, eyne hadimu ebniyeti's-şirki ve'n-nifag, eyne mubîdu ehli'l-fusûgi ve'l-isyani ve't-tuğyan, eyne hasidu furûi'l-ğayyi ve's-şigag, eyne tamisu âsari'z-zeyği ve'l-ehvâ, eyne gatiu hebâili'l-kizbi ve'l-iftirâ, eyne'l-mubidu'l-utati ve'l-merede, eyne muste'silu ehli'l-inadi ve't-tezflîli ve'l-ilhad,

nerededir o zâlimlerin kökünü kazımak için (Allah tarafından) hazırlanan kimse; nerededir o sapıklık ve eğrilikleri düzeltmek için beklenen önder; nerededir o zulüm ve tecavüzü yok etmek için umut edilen rehber; nerededir o farzları ve sünnetleri yeniden hayata geçirmek için saklatılan lider; nerededir o dini ve şeriati geri getirmek için seçilen; nerededir o kitabı (Kur'an'ı) ve kanunlarını ihya etmesi ümit edilen; nerededir o din öğretilerini ve din ehlini diriltecek olan; nerededir o saldırganların şevketini kıracak olan; nerededir o şirk ve nifak binalarını (nizamını) yıkacak olan; nerededir o fâsik, isyankâr ve tâğutları yok edecek olan; nerededir bâtılın ve bölücülüğün dallarını kesecek olan; nerededir o eğrilik ve heva heveslerin eserlerini mahvedecek olan; nerededir o yalan ve iftira ağlarını koparacak olan; nerededir o azgınları silecek olan; nerededir o inat, sapıklık ve ilhad ehlinin kökünü kazıyacak olan;

أَيْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلُّ الْأَعْدَاءِ، أَيْنَ جَامِعُ
 الْكَلِمَةِ عَلَى التَّقْوَى، أَيْنَ بَابُ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ
 يُؤْتَى، أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ،
 أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ،
 أَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى،
 أَيْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا، أَيْنَ الطَّالِبُ
 بِذُحُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، أَيْنَ الطَّالِبُ
 بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ، أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنْ
 اعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرَى، أَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذِي يُجَابُ
 إِذَا دَعَا، أَيْنَ صَدْرُ الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى،
 أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى، وَابْنُ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى،
 وَابْنُ خَدِيجَةَ الْغُرَّاءِ، وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى،

eyne muizzu'l-evliyâi ve muzillu'l-e'dâ, eyne camiu'l-kelimesi ale't-tegva, eyne babu'llahi'llezî minhu yu'tâ, eyne vechu'llahi'llezî ileyhi yeteveccehu'l-evliyâ, eyne's-sebebu'l-muttasilu beyne'l-arzi ve's-semâ, eyne sahibu yevmi'l-fethi ve naşiru rayeti'l-hudâ, eyne muellifu şemli's-salahi ve'r-rıza, eyne't-talibu bi-zuhûli'l-enbiyâi ve ebnâi'l-enbiyâ, eyne't-talibu bi-demi'l-megtûli bi-Kerbelâ, eyne'l-mensûru alâ meni'tedâ aleyhi ve'ftera, eyne'l-muztarru'llezî yuca bu iza dea, eyne sadru'l-halâigi zu'l-birri ve't-tegva, eyne'bnu'n-nebiyyi'l-Mustafa, ve'bnu Aliyyini'l-Murteza, ve'bnu Hadicete'l-ğerrâ, ve'bnu Fatimete'l-kubrâ,

nerededir o dostlara izzet verip, düşmanları zelil edecek olan; nerededir o sözleri takva üzerine birleştirecek olan; nerededir o Allah'ına doğru açılan tek kapı olan; nerededir o Allah dostlarının (evliyanın) yöneldiği Allah'ın yüzü olan; nerededir o yer ve göğü birbirine bağlayan vesîle olan; nerededir o fetih gününün sâhibi ve hidayet bayrağını göklerle çekecek olan; nerededir o islâh ve hoşnutluğu bir araya toplayacak olan; nerededir o peygamberlerin ve peygamber evlatlarının kanlarının hesabını soracak olan; nerededir o Kerbela Şehidi'nin kanını alacak olan; nerededir o kendine zulüm ve iftira edenlere karşı zafer kazanacak olan? Nerededir o dua ettiğinde, duası kabul olan çâresiz; nerededir o yaratıklardan ihsan ve takva sâhiplerinin önderi olan; nerededir o Mustafa Peygamberin oğlu; nerededir o Murtaza Ali'nin oğlu; nerededir o üstün makam sâhibi Hatice'nin oğlu; nerededir o Fatimatü'z-Zehra'nın oğlu?

بَابِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوِقَاءُ وَالْحِمَى، يَابْنَ
 السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ، يَابْنَ النَّجْبَاءِ الْأَكْرَمِينَ، يَابْنَ
 الْهُدَاةِ الْمُهْدِيَّيْنَ، يَابْنَ الْخَيْرَةِ الْمُهْدَبِينَ، يَابْنَ
 الْعَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ، يَابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ، يَابْنَ
 الْخَضَارِمَةِ الْمُنتَجِبِينَ، يَابْنَ الْقِمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ، يَابْنَ
 الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ، يَابْنَ السُّرُجِ الْمُضِيئَةِ، يَابْنَ الشُّهْبِ
 الثَّقِيبَةِ، يَابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ، يَابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ،
 يَابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ، يَابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ، يَابْنَ
 السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ، يَابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ، يَابْنَ
 الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ،
 يَابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظِيمِ، يَابْنَ
 مَنْ هُوَ فِي أَمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ،
 يَابْنَ الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ،

bi-ebî ente ve ummî ve nefsi leke'l-vigâu ve'l-himâ,
 yebne's-sadeti'l-mugarrabîn, yebne'n-nucebâi'l-ekre-
 mîn, yebne'l-hudati'l-mehdiyyîn, yebne'l-hiyerati'l-
 muhezzibîn, yebne'l-ğatârifeti'l-encebîn, yebne'l-
 etâibi'l-mutahharîn, yebne'l-hazarimetî'l-muntecebîn,
 yebne'l-gamâgimetî'l-ekremîn, yebne'l-budûri'l-munî-
 ra, yebne's-suruci'l-muzîa, yebne's-şuhubî's-sagibe,
 yebne'l-encumi'z-zahira, yebne's-subuli'l-vazihe, yeb-
 ne'l-a'lami'l-lâihe, yebne'l-ulûmi'l-kamile, yebne's-su-
 neni'l-meşhûre, yebne'l-meâlimi'l-me'sûre, yebne'l-
 mu'cizati'l-mevcûde, yebne'd-delâili'l-meşhûde,
 yebne's-sıratî'l-mustegîm, yebne'n-nebei'l-azîm, yeb-
 ne men huve fî ummi'l-kitabi leda'llahi aliyyun hekîm,
 yebne'l-âyâtî ve'l-beyyinat, yebne'd-delâili'z-zahirat,

Babam, annem ve ben sana feda olayım; canım sana yöne-
 len belalara siper olsun. Ey Allah'ın dergâhına yakın olan
 büyüklerin oğlu; ey kerem sahibi soyluların oğlu; ey hidaye-
 te kavuşmuş hidayetçilerin oğlu; ey temiz seçkinlerin oğlu;
 ey soylu civanmertlerin oğlu; ey temiz kılınmış temizlerin
 oğlu; ey seçilmiş cömertlerin oğlu; ey ulu efendilerin oğlu,
 ey aydınlatan dolunayların oğlu; ey ışık saçan çırağların
 oğlu; ey akan yıldızların oğlu; ey parlak yıldızların oğlu; ey
 apaçık yolların oğlu; ey âşikâr nişânelerin oğlu; ey kâmil
 ilimlerin oğlu; ey cârî sünnetlerin oğlu; ey menkul öğreti-
 lerin oğlu; ey mevcut mucizelerin oğlu; ey görünen delil-
 lerin oğlu; ey Dosdoğru Yol'un (Hz. Ali'nin) oğlu; ey Büyük
 Haber'in (Hz. Ali'nin) oğlu; ey Allah katında Ümmü'l-Kitap'ta
 (asıl kitap) ismi yüce ve hakîm olanın oğlu; ey ayetlerin ve
 açık hüccetlerin oğlu; ey apaçık, nurlu burhanların oğlu;

يَابْنَ الْبَرَاهِينَ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ، يَابْنَ
الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ، يَابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ، يَابْنَ طُهُ
وَالْمُحْكَمَاتِ، يَابْنَ يَسَّ وَالذَّارِيَّاتِ، يَابْنَ الطُّورِ
وَالْعَادِيَّاتِ، يَابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ
أَوْ أَدْنَى ذُنُوبًا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى، لَيْتَ
شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ التَّوَى، بَلْ أَىْ أَرْضٍ
تُقَلِّكَ أَوْ تُرَى، أِبْرَضُوى أَوْ غَيْرِهَا أَمْ ذى طُوى،
عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرى الْخَلْقَ وَلَا تُرَى وَلَا أَسْمَعُ
لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ
دُونى الْبَلْوى وَلَا يَنَالِكَ مِنى ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوى،
بِنَفْسَى أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخُلُ مِنَّا، بِنَفْسَى أَنْتَ مِنْ
نَازِحٍ مَا نَزَحَ عَنَّا، بِنَفْسَى أَنْتَ أُمْنِيَّةٌ شَائِقٍ يَتَمَنَّى،

yebne'l-berahîni'l-vazihati'l-bahirat, yebne'l-huceci'l-baliğat, yebne'n-niemi's-sabiğat, yebne taha ve'l-muhkemat, yebne Yasîne ve'z-zariyat, yebne't-tûri ve'l-adiyat, yebne men dena fe-tedella fe-kane gabe gavseyni ev ednâ, dunuvven ve'gtiraben mine'l-aliyyi'l-e'lâ, leyte şî'rî eyne's-tegarat bike'n-neva, bel eyyu arzin tugilluke ev serâ, e-bi-Razva ev ğayriha em zî Tuva, azîzun aleyye en ere'l-halga ve la tura, ve lâ esmeu leke hasîsen ve la necva, azîzun aleyye en tuhîta bike duniye'l-belvâ, ve la yenaluke minnî zacîcun ve la şekvâ, bi-nefsî ente min muğayyebin lem yehlu minna, bi-nefsî ente min nazihin ma nezehe anna, bi-nefsî ente umniyyetu şâigin yetemenna,

ey yeterli hüccetlerin oğlu; ey bol nimetlerin oğlu; ey “Taha” ve “Muhkemat”ın oğlu; ey “Yasin” ve “ez-Zâriyat”ın oğlu; ey “et-Tur” ve “el-Âdiyat”ın oğlu; ey Aliyyü'l-Â'la'ya (her şeyden yüce olan yüce Allah'a), aralarında iki yaydan belki daha az bir mesâfe kalacak kadar yaklaşan oğlu; keşke bilseydim, uzaklığın seni nereye çektiğini veya hangi yerin ya da hangi toprağın seni üzerinde taşıdığını; acaba Razva Dağı'nda mısın? Yoksa başka bir yerde misin? Yahut Tuva Dağı'nda mısın? Halkı görmem, ama seni görmekten mahrum olmak, senin en hafif bir ses ve konuşmanı duymamak bana çok ağır geliyor. Zorluk ve belanın beni değil de, hep seni çevrelemiş olması, benim bir feryat ve şikâyet sesimin bile sana ulaşmaması bana çok ağır geliyor. Canım feda olsun sana, ey gaip olup ama bizleri bırakıp gitmeyen. Canım feda olsun sana ey bizden ayrı düşen ama gönülümüzle olan. Canım feda olsun sana, ey iştiyak sahibinin

مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرَا فَحَنَّا، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدِ
 عِزٍّ لَا يُسَامِي، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلٍ مَجْدٍ لَا يُجَارِي،
 بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ نَعَمٍ لَا تُضَاهِي، بِنَفْسِي أَنْتَ
 مِنْ نَصِيفٍ شَرَفٍ لَا يُسَاوِي، إِلَى مَتَى أَحَارُ فَيْكَ
 يَا مَوْلَايَ وَإِلَى مَتَى، وَآيَ خِطَابٍ أَصِفُ فَيْكَ وَآيَ
 نَجْوَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأَنَاغِي، عَزِيزٌ
 عَلَيَّ أَنْ أَبْكِيكَ وَيَخْذُلَكَ الْوَرَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ
 يَجْرِيَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى، هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَاطِيلَ
 مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبُكَاءَ، هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَاسَاعِدَ
 جِزَعَهُ إِذَا خَلَا، هَلْ قَدِيتَ عَيْنٌ فَسَاعَدَتْهَا عَيْنِي
 عَلَى الْقَدَى، هَلْ إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقَى،

min mu'minin ve mu'minetin zekerâ fe-henna, bi-
nefsî ente min egîdi izzin la yusamâ, bi-nefsî ente
min esîli mecdin la yucarâ, bi-nefsi ente min tiladi ni-
amin la tuzaha, bi-nefsî ente min nesîfi şerefin la yu-
sava, ilâ metâ eharu fike ya mevlaye ve ilâ metâ, ve
eyye hitâbin esifu fike ve eyye necvâ, azîzun aleyye
en ucabe dûneke ve unağa, azîzun aleyye en ebki-
yeke ve yehzuleke'l-verâ, azîzun aleyye en yecriye
aleyke dûnehum ma cerâ, hel min muînin fe-utîle
meahu'l-avîle ve'l-bukâ, hel min cezûin fe-usâide
cezeahû ilâ halâ, hel gaziyet aynun fe-sâadetha aynî
ale'l-gaza, hel ileyke yebne Ahmede sebîlun fe-tulga,

gönlündeki arzu; hatırlayıp da gönülden ah çeken erkek ve kadın müminlerin dileği. Canım feda olsun sana ey benzeri olmayan izzet komutanı. Canım sana feda olsun ey varılmayan şevket ve şerefin kurucusu. Canım sana feda olsun ey yüceliğine ulaşılamayan nimet kaynağı. Canım sana feda olsun ey dengi olmayan şeref sahibi. Ne zamana kadar senin için böyle şaşkın kalacağım, ne zamana kadar? Hangi vasıflarla seni vasıflandırırım; hangi dille seninle raz u niyaz edeyim. Senden başkasından cevap almak, başkalarıyla konuşmak ama senden bir şey duymamak bana çok ağır geliyor. Ben sana ağlarken, halkın sana sahip çıkmaması, bela ve üzüntülerin başkalarının başına değil de, senin başına gelmesi bana çok ağır geliyor. Acaba bir yardım eden var mı ki, onunla oturup senin için ağlayıp feryat edelim? Acaba senin için sızlayan biri var mı ki, o sustuğunda, ben ah u figan edeyim? Acaba sana ağlamaktan ağrıyan bir göz var mı da, onun yerine ben ağlayayım? Ey Ahmed'in oğlu! Acaba senin mülâkatına nâil olabilmenin bir yolu var mı?

هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَةَ فَنَحْظِي، مَتَى نَرِدُ
 مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَرَوِي، مَتَى نَنْتَفِعُ مِنْ عَذْبِ
 مَائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى، مَتَى نُغَادِيكَ وَنُرَاوِحُكَ
 فَنُقِرَّ عَيْنًا، مَتَى تَرَانَا وَنَرَكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِيَوَاءِ النَّصْرِ
 تُرَى، أَتَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَأَنْتَ تَأُمُّ الْمَلَأَ وَقَدْ مَلَأْتَ
 الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا وَعِقَابًا، وَأَبْرَتْ
 الْعَتَاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ، وَقَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ،
 وَاجْتَشَشْتَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ، وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَالْبَلْوَى،
 وَإِلَيْكَ أَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعُدْوَى، وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخِرَةِ
 وَالْءُنْيَا، فَاغِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيْثِينَ عِبِيدَكَ الْمُبْتَلَى،

hel yettesilu yevmuna minke bi-idetin fe-nehza, meta neridu menahileke'r-reviyyete fe-nerva, meta nente-fiu min azbi mâike fe-gad tale's-sadâ, meta nuğadîke ve nurâvihuke fe-nugirra eyna, meta terâna ve nerâke ve gad neşerte livâe'n-nesri turâ, eterâna nehuffu bike ve ente teummu'l-mele, ve gad mele'te'l-erza adla, ve ezagte e'dâeke hevanen ve igaba, ve eberte'l-utâte ve cehedete'l-hagg, ve gate'te dabira'l-mutekebbirîn, ve'cteseste usûle'z-zalimîn, ve nehnu negûlul-hamdu lillahi Rabbi'l-âlemîn, Allahumme ente keşşafu'l-kurebi ve'l-belvâ, ve ileyke este'dî fe-indeke'l-advâ, ve ente Rabbu'l-ahireti ve'd-dunya, fe-eğis ya ğiyase'l-musteğîsîne ubeydeke'l-mubtela,

Acaba bizim bu günümüz, senin yarınına kavuşacak mı ki, biz de hoşnut olalım? Ne zaman senin o doyurucu çeşmelerinin başına gelip de kana kana içmek bize nasip olacak? Ne zaman senin o tatlı suyundan kanasıya içeceğiz; gerçekten susuzluk süresi çok uzadı? Ne zaman senin huzurunda bulunup her sabah ve akşam senin ziyaretinle gözlerimiz aydınlanacak? Ne zaman sen bizi, biz de seni zafer bayrağını dalgalandırdığın halde göreceğiz? Acaba senin halkın önderliğini üstlenerek yeryüzünü adaletle doldurduğunu, düşmanlarına zillet ve azabı tattırdığını, azgınları ve hakkı inkâr edenleri yok ettiğini, mütekebbirleri dağıttığını, zalimlerin kökünü kazıdığını görüp de senin çevreni sararak: "el-Hamdü lillahi Rabbi'l-âlemin" demek bize ne zaman nasip olacak? Allah'ım! Sen kalplerden gam ve üzüntüleri giderensin, şikâyetim Sana'dır; çözüm senin katındadır. Bu sıkıntılar girdabındaki hakir kulunun feryadına yetiş, ey imdat isteyenlerin imdadına yetişen;

وَأَرِهَ سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى، وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى
 وَالْجَوَى، وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى،
 وَمَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعَى وَالْمُنْتَهَى، اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عِبِيدُكَ
 التَّائِقُونَ إِلَىٰ وَلِيِّكَ الْمَذْكُورِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ، خَلَقْتَهُ لَنَا
 عِصْمَةً وَمَلَاذًا، وَأَقَمْتَهُ لَنَا قَوَامًا وَمَعَاذًا، وَجَعَلْتَهُ
 لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَامًا، فَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا، وَزِدْنَا
 بِذَلِكَ يَا رَبِّ أَكْرَامًا، وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا
 وَمُقَامًا، وَأَتِمِّمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَامَنَا حَتَّىٰ
 تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ وَمُرَافَقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ،
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَىٰ
 مُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَرَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ، وَعَلَىٰ أَبِيهِ

ve erihî seyyidehu ya şedîde'l-guva, ve ezil enhu bihi'l-esâ ve'l-ceva, ve berrid ğalîlehu ya men alâ'l-arşî'steva, ve men ileyhi'r-ruc'â ve'l-munteha, Allahumme ve nehnu ebîduke't-tâigûne ila veliyyik, el-muzekkiri bike ve bi-nebiyyik, halagtehu lena ismeten ve melaza, ve egamtehu lena givâmen ve meâza, ve cealtehu li'l-mu'minîne minna imama, fe-belliĝhu minna tahiyyeten ve selâma, ve zidna bi-zalike ya Rabbi ikrama, vec'al mustegarrahu lena mustegarren ve mugama, ve etmim ni'meteke bi-tegdîmike iyyahu emamena, hettâ tûridena cinaneke ve murafegate'ş-şuhedâi min hulesâik, Allahumme salli alâ Muhammedin ve âli Muhammed, ve salli alâ Muhammedin ceddihi ve rasûlike's-seyyidi'l-ekber, ve alâ ebîhi's-

efendisini ona göster de bununla üzüntü ve perişanlığını gider ey müthiş kuvvetler sahibi; kalbindeki yangını söndür; ey Arş'a istiva eden ve dönüş ve sonuç kendisine olan Allah. Allah'ım! Bizler, seni ve Peygamberi'ni hatırlatan velinin zuhuruna müştak olan hakir kullarınız; onu, bizler için korunak ve sığınak olarak yarattın; onu, bize dayanak ve barınak yaptın; onu, bizlerden mümin olanlara imam kıldın. Bizden taraf ona esenlik ve selâm ulaştır; bununla bize ikramını çoğalt; onun karar bulduğu yerde bizi de yerleştirdi; onu bizim önümüze salmakla bize verdiği nimetini tamamla; ta ki bizi kendi cennetlerine dâhil edesin ve hâlis kullarından olan şahitlerle arkadaş olmaya muvaffak edesin. Allah'ım! Muhammed ve soyuna salât eyle ve onun cediti ve senin elçin olan Seyyidü'l-Ekber Muhammed'e ve Seyyidü'l-Asgar babasına

السَّيِّدِ الْأَصْغَرِ، وَجَدَّتِهِ الصِّدِّيقَةِ الْكُبْرَى فَاطِمَةَ بِنْتِ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَعَلَى مَنْ اصْطَفَيْتَ مِنْ
 آبَائِهِ الْبَرَّةِ، وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ وَأَكْثَرُ
 وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ، وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا
 وَلَا نِهَايَةَ لِمَدَدِهَا وَلَا نَفَادَ لِأَمَدِهَا، اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ
 الْحَقَّ وَأَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلِّ
 بِهِ أَعْدَاءَكَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلَّةً تُؤَدِّي
 إِلَيَّ مُرَافِقَةً سَلَفِهِ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ،
 وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ، وَأَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ
 إِلَيْهِ، وَالْإِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ، وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ،
 وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ

seyyidi'l-esğar, ve ceddetihi's-siddîgati'l-kubrâ Fatimete binti Muhammed, sallallahu aleyhi ve âlihi, ve alâ meni'stafeyte min âbâihî'l-berara, ve aleyhi efzale ve ekmele ve etemme ve edveme ve eksera ve evfera ma salleyte alâ ehadin min esfiyâike ve hiyeratike min halgik, ve salli aleyhi salaten la ğayete li-adediha, ve la nihayete li-medediha, ve la nefade li-emediha, Allahumme ve egim bihi'l-hagg, ve edhiz bihi'l-batil, ve edil bihi evliyâek, ve ezilil bihî e'dâek, vesilillahumme beynena ve beynehu vusleten tueddî ilâ murafegati selefih, vec'alna mimmen ye'huzu bi-huczetihim, ve yemkusu fî zillihim, ve einna alâ te'diyeti hugûgihî ileyh, ve'l-ictihadi fi taetih, ve'ctinabi me'sîyetih, ve'mnun aleyna bi-rızah, ve heb lena ra'fetehu ve rahmetehu

ve büyük annesi Siddika-i Kübra Muhammed'in kızı Fatıma'ya ve seçtiğin ihsankâr babalarına, seçkin velilerin ve beğenilmiş yaratıklarından birine gönderdiğin salatların en üstününü, en kâmilini, en bolunu gönder; salat eyle ona öyle bir salâtle ki onun sayısının nihayeti olmasın, devamının bitişi olmasın ve süresinin sonu olmasın. Allah'ım! Onunla hakkı berkarar kıl, batılı yok eyle; dostlarına yol göster; düşmanlarını zelil eyle. Bizimle onun arasında öylesine bir bağ oluştur ki, onun atalarıyla birlikteliğimizi sağlasın. Bizleri onların eteklerine sarılanlardan ve onların gölgesinde yaşayanlardan kıl. Bizi, onun boynumuzdaki haklarını teslim etmeye, itaatinde ciddi olarak çalışmaya ve emrinden çıkmamaya muvaffak eyle. Onun hoşnutluğunu bize ihsan eyle. Onun şefkat, rahmet ve hayır duasını bize lütuf buyur ki,

دُعَاءُ النُّذْبَةِ

وَدُعَاءُهُ وَخَيْرُهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزًا
عِنْدَكَ، وَاجْعَلْ صَلَاتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً، وَذُنُوبَنَا بِهِ
مَغْفُورَةً، وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ
مَبْسُوطَةً، وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً، وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً،
وَاقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ،
وَأَنْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيمَةً نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ
عِنْدَكَ، ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ، وَاسْقِنَا مِنْ
حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ وَيَبِيدِهِ رِيًّا
رَوِيًّا هَنِيئًا سَائِعًا لَا ظَمَأَ بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ve duâehu ve hayrah, ma nenalü bihi seaten min rahmetike ve fevzen indek, vec'al salâtena bihi megbûle, ve zunûbena bihi meğfûre, ve duâena bihi mustecâba vec'al erzâganâ bihi mebsûte, ve humûmena bihi mekfiyye, ve hevâicena bihi megziyye, ve egbil ileyna bi-vechike'l-kerîm, vegbel tegarrubenâ ileyk, venzur ileyna nezraten rahîme, nestekmilü bihe'l-keramete indek, summe la tesrifha annâ bi-cûdik, ve'sgina min havzi ceddihi sallallahu aleyhi ve âlih, bi-ke'sihi ve bi-yedihi rayyen raviyyen henfen sâiğan la zamee be'dehu yâ erheme'r-rahimîn.

bizler bu vesileyle senin geniş rahmetine ve katından olan saadete kavuşalım! Onun sayesinde namazımızı kabul eyle, günahlarımızı bağışla, dualarımızı müstecap eyle, rızklarımızı bol eyle, dertlerimizi bertaraf eyle ve hacetlerimizi reva buyur. Keremli yüzünle bize yönel, sana olan takarrubumuzu kabul eyle, bize rahmet güzüyle nazar eyle; öyle bir rahmet ki, onun sayesinde indindeki kerâmete kâmil olarak kavuşalım; sonra o nazarını öz cömertliğiyle bizden çevirme ve bize onun ceddinin havuzundan onun kadehi ve onun eliyle öylesine âfiyetle kana kana içir ki, artık ondan sonra hiçbir zaman susamak söz konusu olmasın, ey şefkatlilerin en şefkatlisi.

